

حەسە لە بێگە کە زەن و حەسە و نێکی کە م

رشید محمد علی

مریده کانی بزووتنه وه که نه که ن «هه رچه نده به ژماره ش که م
 بن»و، گه لیک شتی تازه ی داهیناوه که له هه موویان گرنکتر
 مه سه له ی منال نه بوونه .. به م جوړه تا نه هات زانیاریم له باره ی
 نه م مه سه له مه زنه وه زیاد ی نه کرد، به لام له بهر که م ده رفه تی و
 بو نه گونجان، نه متوانی نه و زانیاری یانه م تومار بکه م.

دوا ی نه وه ی «ئاوردانه وه به که له بزووتنه وه ی هه قه، ی
 کاک مسته فا عه سکه ری دهرچوو و که وه به رده سستی
 خوینده واران، منیش وه کو خوینده واریک و ئاره زوومه ندیکی
 زانیی پتر له م مه سه له یه، خویندمه وه، نه نجام نه وه بوو
 له ئاستی هه ندی که له بهری پر نه کراوه دا وه ستام و نه متوانی
 به پپی نه و زانیاری یانه ی له م باره یه وه هه مه بی ده نگ بم، چونکه
 به لای منه وه وایه نه م بابه ته بابه تیکی خه ست و لقو بوپ داره و
 گرنکی یه کی میژوویی هه یه، له بهر نه وه به یه ک دو چه کوتاییی
 بی نایه ت، چونکه به شیکی زوری له بیرو هوشی که سانی سه ر
 به م مه سه له یه و ئاگاداران ی مه سه له که دا گیر کردوه. جا له بهر
 تیشکی پروناکیی نه و زانیاری یانه و له سه ر داوا ی کاک مسته فا
 عه سکه ری خویشی، وا نه و شتانه ی به که لین و که له به ریان
 نه زانم پرونیان نه که مه وه، چیی تری زیاتریش به پیویست

له زور ده میک له مه پیشه وه به هو ی نیشته جی بیمه وه له و
 ناوچانه دا که سو فی و مریده کانی «بزووتنه وه ی هه قه، یان تیادا
 بلا بوونه ته وه، هه ندیکم لی ناسیون و، به هو ی پاک ی و چاکه و
 خوشه ویستیشیا نه وه بو خه لکی تیکه لاویم له گه ل په یدا
 کردون. هه ر له و سه رده مه وه بی ریکی سه ره تایی له باره یانه وه
 له می شکمدا په یدا بوو، به لام نه م بیره له جیگای خویدا وه ستاو
 نه ش ونوما ی نه کرد، تا وا ریکه وت له گه ل هه ندیکیش له برایی
 شیخانی ریبازی «هه قه» ناسیاویم په یدا کردو نه وه بووه هو ی
 جوولانده وه ی بیره سه ره تایی یه که م و له وه که یستم که نه و
 پاک ی و چاکه و خوشه ویستی یه ی مزیدو سو فی یه کان
 ره نگدانه وه ی نه و سیفه تانه یه که له شیخه کانیا ندا هه ن. نه مه
 زیاتر هانی دام له مه سه له که نزیکتر بیمه وه وه به دوا ی زور
 شتی تردا بگه ریم که تا نه و کاته له گوشه ی نیگای منه وه له
 تاریکیدا مابوونه وه. زیاتریش نه و دروو بوختانه ی له لایه ن
 که سانی دوور له بزووتنه که وه نه کران، به تاییه تی یش دوا ی
 نه وه ی کاک «حه مه سووری کلاوقوت» م ناسی و ماوه یه کی باشم
 بوو بو دووان و گفتوگو له گه ل کردنی و، بوم پروون بووه وه که وا
 «حه مه سوور» یه کی که له وانه ی له «بزووتنه وه ی هه قه» دا قال
 بوون، تا بووه به یه کی که له وانه ی رابه رایه تی به شیک له سو فی و

بزانم نه یخه مه پیش چاو.

x x x

كاك مسته فا عه سكه رى له په راویزی (6) ی لاپه ره (10) دا
نه ئی: «حاجی شیخ مسته فا... له جهنگی یه که می جیهاندا، بو
به ربه ره کانیشی ئینگلیز چووه بو باشووری عیراق...» نه مه نه وه
نه که یه نی که وا کورد، له م لایه نه شه وه به شداری له
به ربه ره کانی کردنی ئینگلیزه کانا کردوه بوئه وهی خاکی عیراق
داگیر نه کن «که به شیکه له خاکی ئیسلام». نه مه ش نه بی به
نیشانه یه کی گرنه بو به شداری کردنی کورد له به ربه ره کانی
ئیمپریالیزمدا. به لام نووسه رى به ریز بوئی ناشکرا نه کردوین
ئاخو حاجی شیخ مسته فا تیکه لاوی چ دهسته یه ک بووه،
دهسته ی نیشتمان په روه ران بو نه هیشتنی داگیرکردنی
نیشتمان، یان وه کو موسولمانانی تر بو غه زا چووه؟

نه وهی گومانی تیدا نی یه نه وه یه که حاجی شیخ مسته فا
چووه بو به غداو وهک ئاین په روه ریک تیکه لاوی تا قمی
ئاین په روه ران بووه. خوشی چه کدار نه بووه، به لام خزمانی - واته
سه یید نه حمه دی خانه قاو نه وانی تر - چه کدار بوون.

هه روه ها نووسه رى به ریز بوئی روون نه کردوینه ته وه که
بوچی تهرمی حاجی شیخ مسته فا له گورستانی شیخ مه عرووفی
که رخی یه وه گویند راوه ته وه بو گورستانی شیخ جونهدی
به غدایی؟ نه مه له راستیدا له به رنه وه بووه به شیک له گورستانی
شیخ مه عرووف تیکدراوه و کراوه به شه قامو، گوره که ی
شیخیش بهر نه و به شه که وتووه، جا بوئه وهی گوره که ی ون
نه بی، گویند راوه ته وه، هیچ هویه کی تر له نارادا نه بووه.

هه روه ها كاك مسته فا له په راویزی (17) ی لاپه ره (16) دا له
باسی کوچ کردنی شیخ عه بدولکه ریمدا نه لیت به وه بووه که
«شه ویکیان پاش نویزی خه وتنان له مزگه وته وه نه که پیته وه بو
مال، له دالانی دهرگای حه وشى مالدا به ردیکی تی نه گرن نه دا له
قاچی، ئیسکی نه شکینی و، هه ر به وه پاش چل شه و کوچی
دوایی نه کا».

راسته، شیخ عه بدولکه ریم به هوئی برینه که ی قاچیه وه
کوچی دوایی کردوه، به لام له ناو سوئی و مریده کانا، باسی
ته ندروستی شیخ هه ر به نه خوشی کراوه و، که م وابووه بلین
به هوئی برینی قاچیه وه مردوه. په ننگه هه ر له بهر نه مه ش بی
مه لا سه لامی تری خور له دیداره که یدا له گه ل شیخ ستار، هه ر

باسی نه خوشی شیخی کردوه. نووسه رى به ریزش هیچ
شتیکی له باره ی نه وه وه بو روون نه کردوینه ته وه که نه بی کی
بی به دزی یه وه له دالانی دهرگای حه وشى مالدا، به ردیکی و
کوشنده به شیخدا بکیشیت؟ نه بی کی نه وه نده زیانی نه
بزووتنه وه که بی که یشتیت، یان شیخ خوی نه وه نده زیانی بی
که یانندی تا بگاته تینی و بی یه وی شیخ له ناوبه رى، ت
بزووتنه وه که ش له ناوبچی؟ تو بلینی فه رمانزه وایانی نه و
سه رده مه نه یان توائینی شیخ بو لای خویان رابکیشن، بوئه وه ی
بزووتنه وه که ی بو سوودی خویان به کاربهین، ویستبیتیان
توله ی لی بکه نه وه؟ چونکه به ته که ره ی سه رریگای به جی هینانی
مه رانه کانی خویانان زانیوه؟ یان دهسه لاتداری تری
ناوچه که به مایه ی مه ترسی یان داناوه بو دهسه لاتی خویان؟
نووسه رى به ریز نه یوانی، نه گه ر شتیکی روون و ناشکرای
لابوویی، نه هیلئ نه م بوچوون و پرسساران نه له باره ی کوچی
دوایی شیخه وه بینه کایه وه. هه رچون بی، له باره ی
نه وکه سه وه به رده که ی به شیخدا داوه، روون نه بوئه ته وه ناخو
نه و به رده به دهستی ناحه ز خوی، یان زه لامیکی راسپیرراو
وه شینراوه، یان که سیک به رده که ی بو شتیک یان که سیک تر
هاویشتووه و، به ریکه وت له قاچی شیخی داوه؟ هه رچه نده
زوربه ی کومه له ی «هه قه» وای بو نه چن نه وکه سه راسپیرراو
بووه، به لام له لایه ن کیوه؟ فه رمانزه وایانی نه و سه رده مه،
دهسه لاتداری تری ناوچه که، ناحه زانی موته عه صیب؟ نه وه
هیچی دیار نی یه.

كاك مسته فا، له لاپه ره 30 ی کتیه که یا، مریده کان پاش
کوچی دوایی شیخ عه بدولکه ریم نه کا به سی به شه وه:

1 - نه و به شه ی بوون به کومه له سوئی یه کی به دیمه ن ئاینی
وه کو هه موو سوئی و ده رویشه کانی تر له کوردستانا.

2 - نه و ژماره یه که دواى (حه مه سوور) که وتن وله (کلاوقوت)
نیشته جی بوون.

3 - به شی زوریان که دواى (مامه ره زا) ی برای شیخ
عه بدولکه ریم که وتن و به سه روکی خویانان دانا.

بو روون کردنه وه ی زیاتر له باره ی نه م سی به شه وه نه لیم:
به شی یه که میان که له هاو به شی کردنی کومه له که یان
دورکه وتونه ته وه، به ناشکرا به دلسوزی بو رپیازه که و
پیشره وه کانی ماونه ته وه وه مووکات هه ر روویان له وان بووه و،

هه مائه خويان به و شيخانه وه به ستوره وه، هه موو سامان و - بي خويان به هه نه وان نه زانن. به دريژايي ماوهي تيك لاوي به كي زورما، نه مديوه وه نه مبيستوه پيوه يستي به كي هه شيخانه لاي به كي كه له و مريده انه ده ست كه وتبيت و مريده كه نه ناي به سهر نه و شته دا بوويت، ده ست هينا بيته ربي شيخه كه و بي گوي بي كربي. هه ر كيشه و ناخوشي به كيش نه نيوان نه و مريده انه وه هه ر كه س و تايه فه به كي تر دا، روي دابي، چاويان هه ر له و ريكاو شوين و چاره كردنه بووه كه شيخه كان بوياي داناون و نه وه يان جي به جي كردووه وه له قسه يان ده رنه چوون و، به هوي پياوچاكي نه شيخانه وه ريزيانه وه لاي هه موو دانيشتوان، كيشه كه چاره سهر كراوه وه نه مه زور جار روي داوه. نه مه هه موي نه وه نه كه به ني كه نه و مريده انه تائيشتاش ده ست يان له ريبازه كه به رنه داوه وه هه ر پيوه ي نه ندن.

به شي دووه ميان كه دواي حه مه سوور كه وتوون، نه مانه هه رچه ند به ژماره كه من، كه لي پيوست يان به له سهر نووسيني زياتر هه بوو له لايه ن نووسه ري به ريزه وه، نه ك به و شيوه كورته ي كه كردوويه تي كوتايي به باسيان بيني. خو نه گه ر كاك مسته فا عه سكه ري بل من باسي مه سه له ي «هه قه» نه كه م و نه وان له مه سه له كه لايان داوه، نه ليم نه مانيش له سه ره تاوه «هه قه» بوون و حه مه سوور خوي له دواي شيخ عه بدولكه ريم به خاوهن هه ق نه زاني له رابه رايه تي بزوتنه وه كه داو، خوي زور جار وتوويه: «كه س و كاري شيخ غه دريان لي كردم، چونكه من بي كه س بووم، نه وان داگيريان كرد بو خويان، نه گينا دواي شيخ بو من دانرايو».

حه مه سووري به كان كه لي بابته تي تازه يان هينا وه ته ناراه، له به نه وه حه زنه كه م هه نديك له باره يانه وه بدويم: نه م ژماره كه مه ي دواي حه مه سوور كه وتن، به شيوه به كي توند، هه بندي حه مه سوور بوون و خويان و ژيان يان به وه وه به سته وه. به لي نه مانه خوويان دايه به هيز كردني دارايي يان و ازيان له و شتانه هينا كه به مه سره في زياديان نه زاني چ له خواردن و چ له جلو به رگدا. له باره ي واز هيناتيانه وه له چا خواردنه وه، كاك مسته فا له لاپه ره (30) دا نه لي وازيان لي هينا وه. مه به ستي نه وه به دواي نه وه ي كه بوون به

حه مه سووري وازيان له چا خواردنه وه هينا وه. به بوچووني كاك مسته فا زياتر بوئه وه ي نه م مه سه ره فه شيان له كزل بكه ويت و دارايي يان به وه به هيزتر بيت. به لام حه مه سوور خوي له باسي چانه خواردنه وه كه ياندا نه لي: «روژيكيان كومه ليكي زوري سوئي و شيخان له ته كيه كو بوو بوونه وه، منيش چوومه ژوره وه، گويم لي بوو شيخ نه يفه رموو: مريدي من نايي چا بخواته وه». منيش - واته حه مه سوور - به ده نكيكي به رز قيزاندم و وتم: «من ده يخومه وه». شيخيش فه رموي: «شيتته! له گه ل توم ني به». كه واته به پيبي نه م قسه به ي حه مه سوور، چا خواردنه وه هه ر له سه رده مي شيخ عه بدولكه ريم خويدا قه ده غه كراوه. به راي حه مه سوور نه وان ه ي چا ده خونه وه، له په يره وي كه راني ريبازي هه قه، سه ربيجي له فه رمانه كه ي شيخ ده كن. حه مه سووري به كان ئيشتاش هيج كاميان چا ناخونه وه، هه رچه نده هه مووكات چا له مالياندا بو ميوان ناماده به. ته نيا حه مه سوور خوي له گه ل ميوانه كانيا چا نه خواته وه. نه ويش له چا كه ي به رده مي له نيوه ي زياتر ناخواته وه، نيوه كه ي تري نه دا به به كي كه له ميوانه كان به نارزه ووي خوي. نه م مه سه له ي چانه خواردنه وه به كه لاي حه مه سووري به كان هه به، لاي هيج كه سي تر له شيخان و سوئي و مريده كاني بزوتنه وه ي هه قه نه مديوه وه نه مزانيوه كه سيان هه بي چا نه خواته وه. كه واته بو نه بي په تاقى ته نيا حه مه سوور له هه موو نه وان ي تر دلسوزتر بيت بو شيخ، نه گه ر مه سه له مه سه له ي نه و فه رمانه بيت؟ چونكه ره نكه زوري تري وه كوو حه مه سوور، دلسوز بو شيخ و مل كه چ بو فه رمانه كاني، بووين ناماده بووين نه و شته ي به قسه بكه ن و نه بوو جكه له حه مه سوور و حه مه سووري به كان، كه سيكي تر يش ببوايه چا نه خواته وه، چونكه حه مه سوور نه لي كومه ليكي زور له سوئي به كان و له شيخان ناگايان له و قسه به ي شيخ بوو. له وان ه به حه مه سوور بويه نه و فه رمانه به ناوي شيخ وه بگه به ني تا لاي تاقمه كه ي چا كتر جي به جي بكري. نه مه ش به لاي منه وه راكه ي كاك مسته فا عه سكه ري نه چه سپيني كه نه لي: حه مه سووري به كان بو پته و كردني راده ي دارايي يان وازيان له چا خواردنه وه هينا، به تاييه تي كه له و سه رده مه دا چا خواردنه وه مه سه ره فيكي قورس بووه و شه كرو چا به گران ده ست كه وتوه و ئيشتاش بووه به شتيكي ناسايي لايان و به نه خواردنه وه ي راهاتوون.

حه مه سووری به کانی کلاوقوت، به ژن و پیاوه وه، هه موو له یه ک مالاً نه ژین و به یه که وه کارو کاسبی نه که ن. هه رچی شتیکیان هه یه، له نامیری کشت و کال و نو تو مو بیل و زه وی و مه رو مالات، هه مووی وه که هی هه موویان وایه. ده رانه تیکی باشیان هه یه و به یه که وه په یدای نه که ن و به یه که وه نه یخون. مه سره فی ته کیه ش له ده سته که وتی گشتی ده رنه چیت و، حه مه سووریش له باره ی جل و به رگو و خواردن و نیش کردن وه هیچی له وانی تر جیا نی یه و، ژیانیکی به کساننی نه ژین.

بو مه سه له ی نویژ کردن و نه کردنیش، نه وه نده ی من له وی ناگام لی بوو نویژیان نه نه کرد. خه لکی دنی کلاوقوت نه یانوت تا ماوه یه کی زور نویژیان نه کرد و روژوویشیان نه گرت و هه موو روژوانیکی هه یینی به شداری نویژی هه یینی یان نه کرد. زور جار له به ری باخه کانی خویان میوه یان نه هینا بوئه وه ی خه لکه که دوی نویژ بیخون. به لام نیستا حه مه سوور نویژ ناکات. لیم برسی: بو نویژ ناکه ییت؟ له وه لامدا وتی: «من نه زمان بو نویژ ناکه م، به لام نه وانه ی نویژ نه که ن، نه زمان بوچی نه یکه ن؟».

مه سه له یه کی تری گرننگ ماوه که لای حه مه سووری به کان هه یه و کاک مسته فا عه سکه ری نه که هر به کورتی و ته نها جارنیکش باسی نه کردوه، به لکو هر به لایشیدا گوزهری نه کردوه. نه ویش مه سه له ی (منال نه بوون) ه. نه م مه سه له یه که لای نه مان هه یه، لای هیچ کام له به شه کانی تری هه قه و هیچ تاقم و کومه ل و تایه فه یه که له ولاتی خومان نه م بیستوه هه بیت. نه و کومه له ی به یه که وه نه ژین، که بریتین له پیاوو ژن، مندالیان نابیت. له حه مه سوورم برسی که هو ی چی په منالیان نابیت؟ وتی: نیمه خومان ناهیلین منالمان بیت، به پپی فه رموده ی خوی گه وره که له قورنانی پیروژدا نه فه رمویت: «واعلموا انما اموالکم و اولادکم فتنه 28/8». هر له به ر نه مه شه له خزمه ت کردنی خه لقیدا ده ست به ماله وه ناگرن. به مالی خویان خزمه تی هر که سینک نه که ن که روویان تی بکات.

به رای من نه م مه سه له ی منال نه بوونه داهینانی حه مه سوور خویه تی، چونکه نه که ر شیخ عه بدولکه ریم هیچ پیوه نده یه کی به م کاره وه هه بوایه، حه مه سوور نه یوت و ناشکرای نه کرد. حه مه سووری به کان، هه روه که خویان منالیان

نابی، حه زیش نا که ن منالی که سی تریان له مال لی نزیک ببیته وه و له که لیان بزی، گویه چونکه ژن عاتیفی به وه وانه یه نه که ر منالی خه لکی دی خویشی حه ز له منال بکات.

له مه یدانی ناسینی باشتری حه مه سووری به کانا نه بی نه وه شمان له یادننه چی که حه مه سووری به کان هیچ باوه ریان به شه رو به به کارهینانی هیز نی یه له چار کردن هیچ گپروگرفتیکدا. تا نه وه نده ی من ناگام لی بی هیچ جوړه چه کی که له مالیان نه بوه.

کاک مسته فا عه سکه ری به هیچ جوړی باسی نه وه شی بو نه کردووین حه مه سوور له کوپوه هاتوه و خه لکی کوئی یه، که نه بوو زیاتر گرنگی به پیاویکی وادا که توانیویه تی ناوا جیگای خوی له ناو بزووتنه وه ی هه قه دا بکاته وه، له ژیاننی شیخ عه بدولکه ریم خویدا له سر هه نده ی بوچوون و بیرکردنه وه به ربه ره کانی کردوه و گوی رایه لی نه بوه، له دواییشدا توانیویه هه نده ی له مریدو سو فی به کانی ریپازه که بو خوی رابکیشی و ببیته پیشه وایان و، وه کوو لایه که له بزووتنه وه که دا ده ریکه وی و به شیوه یه که قه ناعه ت به کومه له که ی خوی بکات که واز له هه نده ی شتی باوی ناو کومه ل بهین وه که چا خواردنه وه و جگه ره کیشان و، له مانه ش گرننگر توانیویه قه ناعه ت به ژن و پیاوی کومه له که ی بکا که منالیان نه بی.

به لی، نه بوو کاک مسته فا گرنگی به کی زیاتر به م مه سه له یه بد او پی نه وه نه دا که س بل چی چونکه حه مه سوور له بنه ماله ی شیخه کان نی یه، بویه مسته فا عه سکه ری خوی پیوه ماندوو نه کردوه، چونکه وه که من کاک مسته فا بناسم له م جوړه جیاوازی کردنه وه دوره.

حه مه سوور خوی نه لی خه لکی ده وروپشتی ماوه تم. چه ند له (کلاوقوت) برسیم نه یان توانی بلین وایه یا وانی یه، نه وه نده نه بی نه یانوت یه که دوو جار پیاویک هاتوه بولای به میوانی، نه یوت: ناموزای حه مه سوورم و خه لکی ناوچه ی ماوه تم.

شتیکی تر ماوه له باره ی نه و دوره په ریزی یه وه که کاک محمدی مه لا کریم له په راویزی (34) ی لاپه ره (32) دا باسی نه کاو نه لی: «لام دور نی یه نه م دوره په ریزی به ی تاقمه که ی حه مه سوور له وه وه هاتبی که حه مه سوور خوی، وه که گوتمان، ره شه مسکین بووه، تیکه لاوی کردنیش چوونه ناو کاروباری

خوئی، نه وهش نه بی پشت به زه مینه یه کی کومه لایه تیی پته و سه ستنی.. تاده. به رای من نه م دووره په ریزی یه ی حه مه سووری یه کان، یان دوور وهستانی خه لك له وان، بو نه و چند شته ناموو ناته بیعی یانه نه گه ریته وه که نه وان په چاویان نه که نو له پیش هه موویانه وه مندال نه بوونه که یه که له ناو کومه لی کورده واریدا شتیکی ناسایی نی یه، یان به شیوه یه کی تر سو مه سه له که بچین نه گهر بلین مامه په زای برای شیخ عه بدولکه ریم نه هاتایه و سه په رشتی بزوتنه وه که ی عه کردایه و به هه نگاونانی ریك و پیک مه سه له که ی به ره و پیش عه بردایه و، ریگا بو حه مه سوور چول بوايه و خوئی به ته نیا ببوايه عه تاکه سواری مهیدانی مه سه له که، ثایا مریدو سوئی یه کان هه روا به ناسانی وازیان له مه سه له که نه هینا و له ده وری حه مه سوور کونه نه بوونه وه و لئی دووره په ریز نه وهستان چونکه زه شه مسکینه)، یان به پیچه وانه وه نه بوو و له حه مه سوور کونه بوونه وه و وازیان له مه سه له که نه نه هینا؟ رهنگه کاک محمد زور شاره زای نه و پیوه نده روحی یه ی ناو سوئی و مریده (په شه مسکینه) کانی ناو ریپازه که نه بی که چون به شیوه یه کی نه لقاونه لق هه موویان خوئیان به یه کتره وه به ستووه ته وه، چونکه له مه سه له که یاندا گه وره و بچوکی و ناغایه تی و مه لازاده یی و شیخ زاده یی و به گزاده یی و هیچ جوړه زاده یی یه کی تر نی یه. کی زیاتر خزمه تی مه سه له که بکا، نه وه زیاتر له پیشه وه یه با په شه مسکین زاده ش بی. نه و ریزو نیحیتیرامی هه قه کان به رامبه ر شیخه کانی خوئیان هه یانه، ریزو نیحیتیرامی جیاوازیی چینایه تی و کومه لایه تی نی یه، به لکو ریزو نیحیتیرامی خزمه ت کردنی ریپازه که یه. له وانه یه کاک محمد له گه ل نه و سوئی و مریدانه نه ژباپی، نه گینا نه یزانی له ناو سوئی و مریدو شیخه کانی هه موو نه وانه دا که سه ر به بزوتنه وه ی هه قه ن، مه سه له ی جیاوازیی چینایه تی له به ینا نی یه. هه موویان، به شیخه کانیشه وه، خوئیان له ریزی چینی هه قه دا نه بینن. با کاک محمد نه وهش بزانی نه گهر ببتو یه کیک له بنه ماله ی شیخان خوئی به شتیکی جیاو به رزتر له کومه له ی هه قه کان ته ماشا بکا، لای نه وان وه کو (هه قه) قوبول نی یه و به له ریپاز ده رچووی نه زانن و هیچ حیسابینی هه قه یه تیی بو ناکه ن، به لام وه کو خرم و هاوپی و دوست و براره ر، نه وه شتیکی تره.

به شی سی یه میان به شی هه ره زوریانه که مامه په زای برای

شیخ عه بدولکه ریمیان کردووه به رابه روسه روکی خوئیان.
 به راستی مامه په زای، وهك نووسه ری به ریز بوئی چووه،
 پیاوئی بوو توانی مه سه له که به باریکی ریك و پیکدا به ری و
 ریپازیکی بوون و ناشکرای بو دابنی و زوربه ی هه ره زوری
 هه قه کان له خوئی کوپکاته وه. نه و به نامه یه ی مامه په زای بو
 ریكخستنه وه ی کومه له که ی دانا، هه موو به ندو خاله کانی
 به ته واوی و له هه موو روویه که وه له لایه ن هه موو مریدو سوئی و
 که سانی تری سه ر به هه قه وه جی به جی نه کران، چا نه وکه سانه
 له زوربه ی جووتیاران بووبن یان له ناغاو ده سه لاتدارو مه لاو
 حاجی و... به بی جیاوازی له ناستی چینایه تیدا، له ریزی
 مه سه له که دا وه کو یه ک کاریان کردووه. به لام کاک مسته فا
 عه سکه ری له کاتی ناوهینانی نه و ناغاو ده سه لاتدارانه دا که
 هاتبوونه ریزی هه قه وه، پیاوینی به ریزی وهك (کوئیخا سمایی
 مه لاسه قی) ی له یاد کردووه که یه کیکه له سه ره که کانی تابه قی
 کوئیخای عه شیره تی (شیلانه) و، به راستی به هه موو دل و
 ده روونیکیه وه بووبو به هه قه و وازی له هه موو
 بیرکردنه وه یه کی (عه شایه ری) ی خوئی هینابوو. نه م شه خسه
 شوینی دانیشتنی خوئی به جی هیشت و چوو له دی یه کی
 هه قه کاندای که دینی (مه لاسه قی) یه، وهك هه موو هه قه کانی تر،
 دانیشتن. سه ره پای نه و هه موو سه رزه نشت و گالته یه ی پیاوانی
 ده سه لاتداری عه شیره ته که ی به رانبه ری نه یانکرد، هه موو
 پیوه ندی یه کی خوئی به مه سه له ی هه قه وه به سه ته وه که باوه ری
 پنی کردبوو. به رای من نه و جم و جووله به هیزه ی که وته ناو
 بزوتنه وه ی هه قه وه، نه گه ریته وه بو کارامه بیی و لی هاتوویی
 مامه په زای خوئی و خو جیاوه کردنه وه ی له مریده کانی به هیچ
 جوړه جیاوازی یه کی چینایه تی و کومه لایه تی، هه روا بو نه و
 رهفتاره چاکه ی که نیستاش له نه وه کانی مامه په زادا به ناشکراو
 بوون دیاره، که خوئیان له مریدو سوئی یه کان جیانا که وه و
 هه رچی سامان و دارایی خوئیان هه یه به هی هه موو هه قه کانی
 نه زانن و دانه نین. هیچ جوړه ته ماعیکیان له سامان و دارایی
 نه وانی تر دا نی یه. تا نه وه نده ی من شاره زاییم له م شیخان
 هه بیت هیچ جوړه خه یانه تیکیان لی نه کردوون، به لکو نه مه نه ک
 هه ر به رامبه ر مریدو سوئی یه کانی خوئیان، له تیکه لاویی
 کومه لایه تیدا له گه ل خه لکی تریش که سه ر به کومه له که یان نین،
 هه روان. تانیستا نه بیستراوه بنه ماله ی مامه په زای به ده ست یا

به زمان زيانيان به يه كيك گه ياندي و، هر كه سېكيش چووبته ژير سيبه ري مالي ته وان تا دواپله ي ريزلي گرتن ريزي ته و چوونه ژير سيبه ريهان گرتوه. هه روه ها ته وانيش چووبنه ژير سيبه ري مالي هه ركه سيك ريزي ته و سيبه ريهان گرتووه كه له ژيريدا بوون. نيس تاش هه ريه كي له و بنه ماله يه رووبكاته هه ر جيگايه ك و هه ر دي يه ك كه هه قه ي تيا هه بي، پيشه كي روونه كاته مالي يه كيك له هه قه كان. جا ته م هه قه يه ده وله مند بي يا هه ژارو باري كومه لايه تي و چينايه تي هه ر چونيك بي، له هه موو جيگايه كي تر لاي مه به ست تره.

مه سه له يه كي گرنگي تر ماوه ته و يش مه سه له ي سه ره به ستي نافرته و ته و دروو بوختاني نياحي يه ته يه له به ر تيشكي ته م سه ره به ستي نافرته دا بو هه قه كان ته كرا.

ته وهنده ي من ناگاداري مه سه له ي هه قه بم، چه ند له دانيشتواني دي يه كاني تيكه لاو به هه قه م پرسيوه، به هيچ جوريك نه ته و باسه كراوه و به به رگويمدا هه لدراره و، هيچ كه س له وانه ي ديومن و ليم پرسيون، باوه ريان به و جوړه دروو بوختانانه نه بووه. ته نانه ت كه ساني واش كه له پيازي هه قه رازي نه بوون ته م شته يان به دروو خستوته وه. ته وه ي ليره دا مروف سه رسام ته كا ته و ته يه يه كه به زماني كاك شيخ ستاره وه له په راويزي (٤٥) ي لاپه ره (٤٥) دا نووسراوه و گوايه ته و يش، له ده مي نافرته تيكې ريداري يه وه ته يگيريه ته وه. نازانم چون ته و قسه يه له تويي ته م كتبه دا جي خوي كرووه ته وه و كاك مسته فا عه سكه ري يش راسته و خو وه لام و به رپيچي نه داوه ته وه. تو بلي بي ده نكي يه كه ي كاك مسته فا نيشانه ي رازي بوون بيت، يا چي؟ من باوه ر ناكه م كاك مسته فا ته مه به راست بزاني، چونكه ته و له هه موو كه س باشتر ته زاني ته و جوړه پيوهندي يه له پيناوي هيچ شتيكدا له نيوان دوو هه قه دا (وه كرو هه قه) به هيچ جوړي ني يه و نه شبووه. من ناليم كورو كومه لي هه قه، وه ك كومه له ئاده ميزاديك، ته و غه ريزه يه ي تيدا ني يه، به لام ته م جوړه شته ته گه ر رووش بدات له ناو كومه ليكي زوري وه ك كومه لي هه قه دا، وه ك شتيكي ناسايي نيوان دوو مروفي دوور له هه ستي خاويي كومه لايه تي يه وه روونه داو لايه ني تايه تي و شه خسي خويانه و هيچي تر، چونكه كاري وا له بيرو باوه ري هه قه دا شتيكي نه فرته لي كراوه و زور له مه سه له كه وه دووره. دووريش ني يه ته و نافرته ريداري يه كه

باسمان كرد، به هوي رهفتاري ناله باري خويه وه له ريزه كاني هه قه دهركرابي، چونكه له ژياني بزووتنه وه ي هه قه دا سه رده ميك چاوديري ته و كه سانه كراوه كه نياز بووه له ريزي بزووتنه وه كه دا وه رگيرين، تا ته گه ر دهركه وت شاياني وه رگرتن وه رنه گيران و ته گينا وازيان لي ته هينرا، وه ك چون ته وانه ش كه له ريزدا بوون ته گه ر بي ره وشتي يه كيان لي روويدايه بو ماوه يه ك (ته جميد) ته كران يان جه زايان لي ته سينرا.

هه رچونيك بيت، ته وه ي زانراوه له و شوينانه ي نزيك به مه سه له كه ن، (خوشك و برا) دواپله ي بي كه يشتنه له م مه سه له يه داو، ته مانه له گه ل يه كدا وانه زانن حوت كيويان له به ايندايه ته مه ش بو مه علومسي دلپاكي و دواوين پاكي يه نه ك يه ك كيو، وه ك ژنه ريداري يه كه و تويوه.

له راستيدا پياوړي هه قه، وه كوو خوشك و برا ي دايك و باوكي، هه لس و كه وت و رهفتار له گه ل يه كتر ي ته كه ن و، واش ته ماشاي يه كتر ته كه ن و، هه ر واش و نه بيسراوه خوشك و برا هيچ جوړه تيكه لاوي يه كي جيني يان له نيواندا بووي. ته م خوشك و برا يه تي يه ش لاي ته وان، به راي من، بو پياوي ژندارو ژني ميرددار بووه و ته وان وه ك خوشك و برا ته ماشاي يه كتر ي يان كرووه، به لام له مه سه له ي كورو كچدا باري تيكه لاوي كومه لايه تي ناسايي بووه، كه برتي بووه له ريزلي گرتن و داوين پاكي و يارمه تي داني يه كتر، چونكه ته گه ر كورو كچيش وه كوو خوشك و برا سه يري يه كتر ي يان بكردايه، ته وا به گويره ي شهر ع و داب و نه ريتي كومه لايه تي و راستي يش نه يانته تواني بين به هاوسه ري يه كتر. له گه ل ته وه شدا كچ و كور ته و په ري ريزو داوين پاكي له به ينيانا هه بووه ته گه ر يه كتر ي يان خوش ويستيت به رپيازي شهر عي به يه ك گه يشتون. جا كه و ابوو ته م مه سه له ي خوشك و برا يه تي يه به وه بووه كه هه موو ژنيكي خاوه ن ميردي هه قه، هه موو ميردو سوئي يه كي هه قه ي به براي خوي زانيوه، جگه له ميرده كه ي خوي. هه روه ها هه موو پياويكي خاوه ن ژني هه قه، هه موو نافرته ميكي ناو كومه لي هه قه ي به خوشكي خوي زانيوه جگه له خيزانه كه ي خوي.

كاك مسته فا عه سكه ري له لاپه ره (48) دا له بابته ي (بانگ راهيله كاني هه قه يه تي) دا له باسي (برا سه ياره كان) دا برا سه ياريكي له ياد كرووه كه زور ژيرو به سه ليقه بووه و يه كيك

سووه له وانه ی هه موو سیفه ته کانی هه قه یه تی یان تیدا هتووه ته دی، نهویش (مام سمایل) بوو که به (سمه زیته) - یوبانگی دهر کردبوو. نه م پیاوه وازی له مال و خیزان هینابوو. - سی خوی بو خزمه ت کردنی مه سه له ی هه قه یه تی ته رخان کردبوو و نه گهر له برا سه یاره کانی تر له پیشتر نه بووبی وه کوو - وان بووه. نه م مام سمايله رهوشتیکی زور به رزی خو نه ویستنی تیدا بوو و نه گهر تو بتویستایه هه ر پارچه یه که له خه کانی به ری لی بستینی [هه موو دارایی و سه روه تی جله کانی - ری بوو] و قه ناعه ت پی بگردایه که توله و زیاتر پیویستت به و پارچه جله هه یه، پارچه جله که ی له به ری خوی بو دانه که ندی و نه یدایتی، ته نانه ت نه گهر یه کیکیش بوایه له پارچه کانی ژیره وه. - من چه ند جاریک نه م مام سمايله م دیوه شه روال یان دهر پیکه ی - اکه ندووه و به خشییوه تی به خه ک. جا به لای منه وه پیویست بوو هه قه یه کی وا خو نه ویست و خو بو مه سه له یه کی وا مه زن ته رخان کردوو، ناویکی له گهل (برا سه یاره کان) دا هه ر بهاتایه. هه رچه نده من نه وانی ترم نه دیون، به لام رهنگه هه ر وه ک مام سمایل بووبن.

ماوه ته وه شتیکی تر: به لای منه وه کاک مسته فا عه سکه ری نه بوو بیکردایه، به تاییه تی دوا ی نه وه ی که سو فی و مریده کانی له دوا ی کوچی دوا یی شیخ عه بدولکه ریم دابه ش کرد به سی کومه لی سه ره کی یه وه، وه که له پیشه وه باس کران و هه ر کومه له ریگای تاییه تی خوی گرت به ر. نه و شته ش هه لو یستی شیخه کانی هه قه یه به رام به ر مه سه له که دوا ی کوچی دوا یی شیخ عه بدولکه ریم و به گویره ی هه لس و که وتیان له گهل مه سه له که و ده ورو به ریاندا که به پیی بوچوونی من به م شیوه یه ی لی هات.

(1) هه ندی له بنه ماله ی شیخان به گویره ی رهفتاریان له گهل سو فی و مریده کان و ته نسیری دهر به گایه تی و ده سه لاتداریی ده ورو پشنتیان وایان لی هات ده ور یکی گرنکیان له مه سه له که دا نه ما، چونکه زیاتر روویان کرده رهوشتی دهر به گایه تی و به گویره ی کارتی کردنی ده ورو پشت و بوچوونی تاییه تی خو یان ده ماری عه شایه ری یان تیدا جو لاول، تاراده یه که له مه سه له که ده ور که وتنه وه، ته نیا نه و پیوه ندی یه که به مه سه له که وه و به مریدو سو فی یه کانی وه هیشته بنه وه

نه وه بوو که له بنه ماله ی شیخ عه بدولکه ریم و پیویسته ری زیان لی بگیری.

(2) هه ندیکی تریان که به توندی خو یان به مه سه له که وه به سه ته وه و سه ره رشتی یان کردو به ره و پیشه وه یان بردو ری بازو هه ل و مه رجی زیاد بوونیان بو ناماده کردو خو یان له سوودی تاییه تی خو یان دوورخسته وه و هه موو کاتی خو یان یان بو مه زنتر کردنی مه سه له که ته رخان کرد.

(3) هه ندیکی تریان له ناوه راستدا مانه وه و نه یانویست هه ردو لایا هه بیته و به دیپلوماسی یه تیکی زور شاره زایانه وه هه ر لایه نیک سوو دبه خشته بوایه بو پیشخستی لایه نه که ی تر به کاریان نه هینا.

له کو تاییدا نه مه وی نه وه ش بلیم که له کاتی خو یندنه وه ی کتیه که دا چه ند هه له یه که سه رنجیان راکیشام. یه کی له و هه لانه نووسینه وه ی نه و نایه ته پیروژه بوو به هه له که له دیری (1) ی لایه ره (68) دا به م جو ره نووسراوه ته وه «واسجد لربك حتى یأتیک الیقین»، راسته که ی به م جو ره یه: «واعبد ربك حتى یأتیک الیقین 99/15». یه کیکی تریان نووسینه وه ی ناوی (مه لا ره شیدی نومه رگومه تی) یه به (مه لا شه ریفی نومه رگومه تی). یه کیکی که یان په راندنی ناوی (شیخ سوله یمان) و (شیخ عه بدوللای کوسه) یه له په راویزی ژماره (6) ی لایه ره (10) دا. دوا ییشیان نووسینی ناوی (مه لا حامیدی موره) ه به (مه لا حامیدی سه رمورد).

نه مه بوون به گشتی تیبینی و رایه کانم به ران به ر کتیه که ی کاک مسته فا عه سکه ری. هیواد ارم به دلکی فراوان و هه ق په رستانه وه وه ریان بگریته، نه و هه ق په رستی یه ی که به رای من له دل و دهروونی هه ر یه کی که له و بنه ماله یه دا جیگای خوی کردووه ته وه و بووه ته نیشانه یه کی تاییه تی یان و لیی لاناده ن.

زور سو پاسی ماندو و بوونه که شی نه کم که به زیندو و کردنه وه ی باسی نه و مه سه له مه زنه توانی جو لانه وه یه که بخاته ناو، نه گهرچی به ماندو و بوونیکي که میش بووبی، چونکه مه سه له که زور له وه زیاتری شایانه که کاک مسته فا کردوویه و، نه بوو نه م - وه که سیکی شاره زاو ناگادار - زیاتر به ناخ و دهروونیدا بجیته خو اورو روونی بگردایه ته وه، به لام هه رچونیش بیته خو مه سه له که ی به زور که س ناساند.